

O Livro de Ester

מגילה אסתר

Hebrew com tradução em português

מלך פקידיים בכל מדינת מלפני וקבע את
כל נערה בתולה טובת מראה אל שיעשן הבירה
אל בית הנשים אל יד הרג סריס המלך שטר
הגשים ותען תשריךין ונערה אישר תיטב בעין
מלך גמלר תוזית ישתי וייטם הדבר בעני המלך
ריש כן איש יהודו היה
בשותן הבירה ושטו מרדכי בן יair בן שפע
בן קיש איש ימי אשר הרגלה פריוישלים עם
הנלה אישר הגלה עס יכיה מלך יהודה אשר
גלה נובגדנץ פלך בבל ייחי אמן את הדסה
היא אסתר בת דדו כי אין לה אב ואם והנערה
יתת תאר וטובת מראה ובכotta אביה ואימה לקודה
מרדיyi לו לסת יהי בהשכע דבר המלך ודרני
ובקהקן נעירויות רבות אל שיעשן הבירה אל יד
הני ותלקי אסתר אל בית המלך אל יד הגי שמר
הגשים ותיטב הנערה בעין ותיטה זוסד לעני
ויבהל את תמורוקיה ואת מיטה לתה לה ואחר
שבע העירות דראיות לטווב בית הנשים לא גידלה
וישנה ואת גערותיה לטווב בית הנשים לא גידלה
אסתר את עצמה ואת מולחתה כי מרדיyi צעה עליה
אשר לא תניד ובכל ים וים מרדיyi מתחלה
לקני חצץ בית הנשים לדאג את שלום אסתר ונמה
עשה בה ובגצעו ויר נערה ונערה לבוא אל המלך
אויזטורוט מוקן היה לה כדת הנשים שנשים עשר
זרע כי כן ימלאו ימי מירוקיהן ששה וזהדים
בשמון המר וששה אדשיים בבשימים ובתמר וקן
הנשים ובזה הנערה באה אל המלך את כל אשר
תאמר יתען לה לבוא עמה מבית הנשים עד בית
ל' צע' דת ודין וחקרב אלוי כרטנא
ו קיעיש טרכ טרכ נא מומכן שבעת
די ראי פל' המלך הישבם ראשון
את מה לעשות במלכה ישתי על
אה את פאוכר המלך אויזטורוט
ויאיר פומכן
מלך לא על המלך רבבו עיטה
ו על כל השרים ועל כל העמים
של המלך אויזטורוט כי צא דבר
ל' תעשים להבזות בעליין בעריה
אויזטורוט אמר להביא את ושתו
ו לא באה וריהם הזה תאומרנו
ך אשר שמעו את דבר המלכה
ול' ודי בזין וקצת אם על המלך
מלכות מלפניו ויכתב בדיי פרש
ור אשר לא תבא ושלה לטענו
יש מלוכותה יון המלך לטענה
שיט פתגמ המלך אשר יעתה
כח היא וכל הטעים יתני לך
יל ונד קטן ויטב הדבר בעין
על המלך דבר מפוכן יהלומי
דעת המלך אל סדייגו ומרינה
ס כלשונו להיות כל איש שיר
חין עמו
ש' ר' זנות המלך אויזטורוט
ך אשר עשתה ואת אשר
נער המלך משפטו יבקשו
להת טבות מראה וילקן

Bênçãos do Megila

As três primeiras bênçãos devem ser lidas antes da leitura da Meguilá.

**ברור אתה כי אלתינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו
וציינו על מקרה מגלה.**

baruch attah adonay eloheinu melech ha'olam, asher kideshanu
bemitzotav vetzivanu al mikra megillah

**ברור אתה כי אלתינו מלך העולם. שעשה נסים לאבותינו
בימים ההם בזמן הזה.**

baruch attah adonay eloheinu melech ha'olam. she'asah nissim
la'avoteinu bayamim hahem bazzeman hazzeh

ברור אתה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. שְׁחַזְׁזִינוּ וְקִיבְּנוּ וְהִגְעִינוּ לְבָנֵן הַזֹּה.

baruch attah adonay eloheinu melech ha'olam. shehecheianu
vekiemanu vehiqi'anu lazzeman hazzeh

Esta bênção vem após a leitura da Meguilá somente se ele foi lido em público

**ברוך אתה ייְ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַרְבָּ אֶת רִיבֵּנוּ, וְהַדָּן
אֶת דִּינֵּנוּ, וְהַזְׁקֵם אֶת נְקַבְּתֵנוּ, וְהַמְשִׁיכֵם גָּמוֹל לְכָל אֹיְבֵינוּ,
נִפְעַלְנוּ, וְהַגְּפֵרָע לְנוּ מִצְרַיִם.**

ברוך אתה ייְהוָה הָגֹבֵר לְעַבְיוֹן יִשְׂרָאֵל מִכֶּל צָרֵיהֶם, הָאָל
הַמּוֹשִׁיעַ. אֲרוֹר הַמֶּן אֲנַשֵּׁר בְּקַשׁ לְאָבֵד. ברוך מֶרְדָּכַי
הַיְהוּדִי. אֲרוֹרָה וְרֹשֶׁת אִישָׁת מִפּוֹזִידִי. ברוכה אַסְתָּר [מִגְּנָה]
בְּעֵדִי. אֲרוֹרים כָּל הַרְשָׁעִים. ברוכים כָּל הַצָּדִיקִים.
וְגַם זָרְבוֹנָה זָכוֹר לְטוֹב:

פרק 1 capítuo 1

וַיְהִי בָּיִם אֶחָד וְאֲזֹעֲרוֹשׁ הַמֶּלֶךְ מִתְּהֻדוֹ וְעַד-סְוִישׁ—שְׁבָעַ וְעֶשֶׂרִים וְבָאתְ בְּדִינָה

1. Sucedeu nos dias de Assuero, o Assuero que reinou desde a Índia até a Etiópia, sobre cento e vinte e seis províncias,

2. בָּיִם הַהֵם—כַּשְׁבָת הַמֶּלֶךְ אֶחָד וְעַד כָּסָא בְּלִכְוֹתוֹ אֲשֶׁר בְּשִׁוְעַן תְּבִירָה

2. que, estando o rei Assuero assentado no seu trono do seu reino em Susã, a capital,

3. בְּשָׁנָה שְׁלֹשׁ לְמִלְכָו, עָשָׂה בְּשִׁתָּה לְכָל-שָׂרִיו וְעֶבֶדְיוֹ זְיִיל פְּרָס וּמְדִי, כְּפָרָתָםִים וִשְׁרֵי הַמְּדִינּוֹת—לְפָגָן

3. no terceiro ano de seu reinado, deu um banquete a todos os seus príncipes e seus servos, estando assim perante ele o poder da Pérsia e da Média, os nobres e os oficiais das províncias.

4. בְּהַרְאָתוֹ אֲתִ-עָשָׂר כִּבְוד מִלְכָו וְאֲתִ-יְקָרָה תְּפָאָרָת גְּדוֹלָתוֹ יָמִים רַבִּים, שְׁבוֹזִים וְמַאת יוֹם

4. Nessa ocasião ostentou as riquezas do seu glorioso reino, e o esplendor da sua excelente grandeza, por muitos dias, a saber cento e oitenta dias.

5. וּבְמִלְואֹת הַיּוֹם הַאֱלֹהָה, עָשָׂה הַמֶּלֶךְ לְכָל-הָעָם הַגְּמִינָאִים בְּשִׁוְעַן תְּבִירָה לְמִגְדָּול וְעַד-קָטָן בְּשִׁתָּה—שְׁבָעַת יָמִים: בְּזֹצֵר גְּנוֹת בֵּיתֵן הַמֶּלֶךְ

5. E, acabado aqueles dias, deu o rei um banquete a todo povo que se achava em Susã, a capital, tanto a grandes como a pequenos, por sete dias, no pátio do jardim do palácio real.

6. זָוָר כְּרָפָס וְתְכִלָּתָה, אֹזֶן בּוֹזְבָּלִי-בּוֹזָן וְאֶרְגָּבָן, עַל-גְּלִילִי כְּסָף וְעַפְוּנִי נִישָׁי מִטוֹתָה זָהָב וְכָסָף, עַל רְצָפָת בְּהַט-וְשִׁיעָר—וְדָר וְסִזְרָת

6. As cortinas eram de pano branco verde e azul celeste, atadas com cordões de linho fino e de púrpura a argola de prata e a colunas de mármore os leitos eram de ouro e prata sobre um pavimento mosaico de pórfiro, de mármore, de madrepérola e de pedras preciosas.

7. וְשִׁקְוֹת בְּכָלִי זָהָב וְכָלִים מִכְלִים שְׁוֹזִים וַיְזִין מִלְכָוֹת רַב, כִּיד הַמֶּלֶךְ

7. Dava-se de beber em copos de ouro, os quais eram diferentes uns dos outros e havia vinho real em abundância, segundo a generosidade do rei.

8. וְשִׁתְּתִיה כְּדַת אֵין אֵס: כִּי-כִן יִסְדֵּק הַמֶּלֶךְ, עַל כָּל-רַב בֵּיתו—לְעֶשֶׂות, כְּרָצָן אִישׁ-וְאִישׁ

8. E bebiam como estava prescrito, sem constrangimento pois o rei tinha ordenado a todos os oficiais do palácio que fizessem conforme a vontade de cada um.

9. גָּם וְשִׁתְּתִי הַמֶּלֶכָה, עָשָׂה בְּשִׁתָּה גְּשִׁים—בֵּית, הַמִּלְכָוֹת, אֲשֶׁר, לְמִלְכָה אֶחָד וְעֶשֶׂרִים וְבָאתְ בְּדִינָה

9. Também a rainha Vasti deu um banquete às mulheres no palácio do rei Assuero.

10. בַּיּוֹם הַשְׁבִּיעִי כָּתוֹב לְכַפֵּר הַמֶּלֶךְ בֵּין אֶת זָרְבוֹנָא בְּגַתָּא וְאֶת גַּתָּא זֵתָר וְכַרְכָּס שְׁבָעַת הַסְּרִיסִים הַמִּשְׁרָתִים אֶת-פִּי הַמֶּלֶךְ אֲוֹשֵׁרוֹשׁ

10. Ao sétimo dia, o rei, estando já o seu coração alegre do vinho, mandou a Meumã, Bizta, Harbona, Bigta, Abagta, Zétar e Carcás, os sete eunucos que serviam na presença do rei Assuero,

11. לְהַבִּיא אֶת-וִשְׁתִּי הַמֶּלֶךְ כִּפְרֵי הַמֶּלֶךְ—בְּכַחֲר מֶלֶכְתָּא כְּלֹהֶר אֹות הָעָםִים וְהַשְׂרִים אֶת-יִפְיָה כִּי-טוֹבָת מִרְאָתָה הִיא

11. que introduzissem à presença do rei a rainha Vasti, com a coroa real, para mostrar aos povos e aos príncipes a sua formosura, pois era formosíssima.

12. וְתִמְאֵן הַמֶּלֶךְ וִשְׁתִּי כִּבּוֹא בְּדַבֵּר הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בַּיד הַסְּרִיסִים וַיַּקְצֵף הַמֶּלֶךְ בַּאֲדָר וַיַּזְמַהַנוּ בְּעֶרֶה בּוֹ

12. A rainha Vasti, porém, recusou atender à ordem dada por intermédio dos eunucos pelo que o rei muito se enfureceu, e se inflamou de ira.

13. וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ כְּלוֹכְמִים יְדַעֵי הָעָתִים כִּי-כֵן דָּבָר הַמֶּלֶךְ כִּפְרֵי כָּל-יְדַעֵי דָת וְדָין

13. Então perguntou o rei aos sábios que conheciam os tempos (pois assim se tratavam os negócios do rei, na presença de todos os que sabiam a lei e o direito

14. וְתִקְרַב אַלְיוֹ כְּרִשְׁנָא שְׁתָר אַדְמָתָא תָּרְשִׁישׁ מִירְסָנָא מִמוּקָּן—שְׁבָעַת שָׂרֵי פְּרָס וּמְדִי רַאי פִּי הַמֶּלֶךְ הַיְשִׁבִּים רַאיְנָה בְּמֶלֶכְתָּא אֲוֹשֵׁרוֹשׁ

14. e os mais chegados a ele eram: Carsena, Setar, Admata, Társis, Meres, Marsena, Memucã, os sete príncipes da Pérsia e da Média, que viam o rosto do rei e ocupavam os primeiros assentos no reino)

15. כְּדַת מַה-לְעָשׂוֹת בְּמֶלֶכָה וִשְׁתִּי—עַל אֲשֶׁר כֹּא-עַשְׂתָה אֶת-מַאֲמָר הַמֶּלֶךְ אֲוֹשֵׁרוֹשׁ בַּיד הַסְּרִיסִים

15. o que se devia fazer, segundo a lei, à rainha Vasti, por não haver cumprido a ordem do rei Assuero dada por intermédio dos eunucos.

16. וַיֹּאמֶר מָמָקָן (כִּפְרֵי הַמֶּלֶךְ וְהַשְׂרִים לֹא עַל-הַמֶּלֶךְ לְבָדוֹ עֲוֹתָה וִשְׁתִּי) הַמֶּלֶכָה כִּי עַל-כָּל-הַשְׂרִים וְעַל-כָּל-הָעָםִים אֲשֶׁר בְּכָל-מִדְינּוֹת הַמֶּלֶךְ אֲוֹשֵׁרוֹשׁ

16. Respondeu Memucã na presença do rei e dos príncipes: Não somente contra o rei pecou a rainha Vasti, mas também contra todos os príncipes, e contra todos os povos que há em todas as províncias do rei Assuero.

17. כִּי-יָצָא דָבָר-הַמֶּלֶךְ עַל-כָּל-הָעָשִׂים לְהַבָּזָז בְּעַלְיָהּ בְּעַלְיָהּ בְּאֶבֶרֶם הַמֶּלֶךְ אֲוֹשֵׁרוֹשׁ אָמָר לְהַבִּיא אֶת-וִשְׁתִּי הַמֶּלֶכָה כְּפָזִו וְכָל-אֶבֶרֶם

17. Pois o que a rainha fez chegará ao conhecimento de todas as mulheres, induzindo-as a desprezarem seus maridos quando se disser: O rei Assuero mandou que introduzissem à sua presença a rainha Vasti, e ela não veio.

18. וְהַיּוֹם הַזֶּה תָּאמַרְנָה שָׂרֹות פְּרָס-וּמְדֵי, אֲשֶׁר שָׂמַעוּ אֶת-דָּבָר הַמֶּלֶךְ, לְכָל שִׁירֵי הַמֶּלֶךְ וְכַדִּי, בְּיוֹן וְקַצְף

18. E neste mesmo dia as princesas da Pérsia e da Média, sabendo do que fez a rainha, dirão o mesmo a todos os príncipes do rei e assim haverá muito desprezo e indignação.

19. אִם-עַל-הַמֶּלֶךְ טֹוב יֵצֵא דָבָר-מֶלֶכְתָּו מִלְפָנָיו וַיַּכְתֵּב בְּדָתִי פְּרָס-וּמְדֵי, וְלֹא יַעֲבֹר: אֲשֶׁר כֹּא-תָבוֹא וְשַׁתִּי, לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ אֹוְשִׁירֹושׁ, וּמֶלֶכְתָּה יִתְןֵן הַמֶּלֶךְ, כְּרֻוֹתָה הַטּוֹבָה מִמְּנָה

19. Se bem parecer ao rei, saia da sua parte um edito real, e escreva-se entre as leis dos persas e dos medos para que não seja alterado, que Vasti não entre mais na presença do rei Assuero, e dê o rei os seus direitos de rainha a outra que seja melhor do que ela.

20. וְגַשְׁמַע פְּתַגֵּם הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר-יִעָשָׂה בְּכָל-מֶלֶכְתָּו, כִּי רְבָה הִיא וּכְל-הַנְּשִׁים, יִתְנוּ יִקְרָר לְבָעֵלִיךְן—לְמִזְדוֹל, וְעַד-קְטָן

20. E quando o decreto que o rei baixar for publicado em todo o seu reino, grande como é, todas as mulheres darão honra a seus maridos, tanto aos nobres como aos humildes.

21. וַיַּחֲבֹב הַדָּבָר, בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ, וְשָׁרִים וַיַּעֲשֵׂה הַמֶּלֶךְ, כִּרְבָּר בְּמוֹכָּן

21. Pareceu bem este conselho ao rei e aos príncipes e o rei fez conforme a palavra de Memucã,

22. וַיַּשְׁלַׁח סְפָרִים, אֶל-כָּל-מִדְיָנָה—אֶל-מִדְיָנָה כְּכֹתֶבֶת, וְאֶל-עַם וְעַם כְּלִשְׁוֹנוֹ: כִּלְיוֹת כָּל-אִישׁ שָׁרֵר בְּבֵיתוֹ, וּמְלָבֶר כָּלְעֵזֶן עַפְוָנוֹ

22. enviando cartas a todas as províncias do rei, a cada província segundo o seu modo de escrever e a cada povo segundo a sua língua, mandando que cada homem fosse senhor em sua casa, e que falasse segundo a língua de seu povo.

פרק 2 capítulo

1. אָזָר, הַדָּבָרים הָאֱלֹהִים, כֵּשֶׁ רַזְבָּת הַמֶּלֶךְ אֹוְשִׁירֹושׁ—זָכָר אֶת-וְשַׁתִּי וְאֶת-אֲשֶׁר-עַשְׂתָּה, נָאת אֲשֶׁר-גָּזָר עֲלֵיהֶם

1. Passadas estas coisas e aplacada a ira do rei Assuero, lembrou-se ele de Vasti, do que ela fizera e do que se decretara a seu respeito.

2. וַיֹּאמְרוּ נָעָרִי-הַמֶּלֶךְ, בְּשִׁרְתִּי: יִבְקַשׁוּ לַמֶּלֶךְ נָעֳרוֹת בְּתוֹלוֹת, טוֹבֹת מִרְאָה

2. Então disseram os servos do rei que lhe ministrevam: Busquem-se para o rei moças virgens e formosas.

3. וַיַּפְקַד הַמֶּלֶךְ פְּקִידִים, בְּכָל-מִדְיָנָה מֶלֶכְתָּו, וַיַּקְבְּצֻוּ אֶת-כָּל-נָעָרָה-בְּתוֹלוֹת טוֹבֹת מִרְאָה אֶל-שְׁוּעָן הַבִּירָה אֶל-בֵּית הַנְּשִׁים, אֶל-יָד הַגָּא סְרִיס הַמֶּלֶךְ שְׁמַר הַנְּשִׁים וְנַתְּזֵן, תְּמִרְקִיבָּה

3. Ponha o rei em todas as províncias do seu reino oficiais que ajuntem todas as moças virgens e formosas em Susã, a capital, na casa das mulheres, sob a custódia de Hegai, eunuco do rei, guarda das mulheres e dêem-se-lhes os seus cosméticos.

4. והנְּעֶרֶת אֲשֶׁר חִיטֵּב בְּעֵינָי הַמֶּלֶךְ—הַמֶּלֶךְ, תֹּזֶת וְשָׂתֵּה וַיַּטֵּב הַדָּבָר בְּעֵינִי
הַמֶּלֶךְ וַיַּעֲשֵׂי כֵּן

4. E a donzela que agradar ao rei seja rainha em lugar de Vasti. E isso pareceu bem ao rei e ele assim fez.

Todos juntos, em seguida, repetido pelo leitor

5. אִישׁ יְהוּדִי, הַיּוֹם בְּשֻׁוּשָׁן הַבִּירָה וַיָּשִׁבוּ מִרְדָּכָי, בֶּן יָאִיר בֶּן־שְׁמַעַי בֶּן־קִיעַי־אִישׁ יְבוּנִי

-> ish yehudi, hayah beshushan habirah ushemo maredochay, ben ya'ir ben-shim'i ben-kish--ish yemini

5. Havia então em Susã, a capital, certo judeu, benjamita, cujo nome era Mardoqueu, filho de Jair, filho de Simei, filho de Quis,

6. אֲשֶׁר הָגָלָה מִירוּשָׁלָם, עִם־הָגָלָה אֲשֶׁר הָגָלָה, עִם יְכִינָה מֶלֶךְ־יְהוּדָה—
אֲשֶׁר הָגָלָה, נָבֻכְדֹּצָר מֶלֶךְ בָּבֶל

6. que tinha sido levado de Jerusalém com os cativos que foram deportados com Jeconias, rei de Judá, o qual nabucodonosor, rei de Babilônia, transportara.

7. וַיַּהַי אָמֵן אֶת־הַדָּسָה, הַיּוֹם אָסָתָר בַּת־הַדָּסָה—כִּי אֵין לָהּ אָב וְאֶם וְהַנְּعֶרֶת יְפֵת־
תָּאֵר עַטְוֹבָת מִרְאָתָה וּבְמֹתָא אֲבִיהָ וְאֶמְתָא, כִּלְקֹזֶת מִרְדָּכָי לוֹ לְבָת

7. Criara ele Hadassa, isto é, Ester, filha de seu tio, pois não tinha ela nem pai nem mãe e era donzela esbelta e formosa e, morrendo seu pai e sua mãe, Mardoqueu a tomara por filha.

8. וַיַּהַי, בְּהַשְׁמָעָה דְּבָרָה־הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ, וּבַהֲקָבֵץ נְעָרוֹת רַבּוֹת אֶל־שֻׁוּשָׁן הַבִּירָה, אֶל־
יָד הָגִיא וְתָלַקְהָו אָסָתָר אֶל־בֵּית הַמֶּלֶךְ, אֶל־יָד הָיָי שְׁמַר הַגְּשִׁים

8. Tendo se divulgado a ordem do rei e o seu edito, e ajuntando-se muitas donzelas em Susã, a capital, sob a custódia de Hegai, levaram também Ester ao palácio do rei, à custódia de Hegai, guarda das mulheres.

9. וַיַּטֵּב הַנְּעֶרֶת בְּעֵינֵי עַתְּשָׂא וּזְסָד לְפִנֵּיו, וַיַּבְהֵל אֶת־תְּמֹרֶקֶתָּה וְאֶת־מְנוּתָה לְתָתָה
לָהּ, וְאֶת שְׁבַע הַנְּעָרוֹת הָרְאוֹת לְתָת־לָהּ מִבֵּית הַמֶּלֶךְ וַיַּשְׂרֵה וְאֶת־גְּעֻרוֹתָהָה לְטוֹב,
בֵּית הַנְּשִׁים

9. E a donzela graduou-lhe, e alcançou o favor dele que ele se apressou em dar-lhe os cosméticos e os devidos alimentos, como também sete donzelas escolhidas do palácio do rei e a fez passar com as suas donzelas ao melhor lugar na casa das mulheres.

10. לֹא־הָגִידָה אָסָתָר, אֶת־עַבְתָּה וְאֶת־מוֹלְדָתָה: כִּי מִרְדָּכָי צִוָּה עֲלֶיהָ, אֲשֶׁר לֹא־
תָּגַיד

10. Ester, porém, não tinha declarado o seu povo nem a sua parentela, pois Mardoqueu lhe tinha ordenado que não o declarasse.

11. וּבְכָל-יֹם יוֹם —מְרַדְכִי מִתְהַלֵּה, לְפָנָיו וּצְאֵר בֵּית-הַנְּשִׁים: כֶּלֶדֶת אֶת-שְׁלוֹם אֲסֹתֶר, וּמָה-יִעַשֶּׂה בָּה

11. E cada dia Mardoqueu passeava diante do pátio da casa das mulheres, para lhe informar como Ester passava e do que lhe sucedia.

12. וּבְהַגִּיעַ תָּר נְعָרָה וּנְعָרָה לְבוֹא אֶל-הַמֶּלֶךְ אֲוֹשִׁירוֹשׁ, מִקְשׁ חַיּוֹת לָהּ כֶּדֶת הַנְּשִׁים שְׁנִים עָשָׂר וּדְשָׁעָן—כִּי יָמַלְאֹו יְמִינֵךְ: שְׁשָׁה וּדְשָׁעָם, בְּשֶׁבֶן הַבָּר, וְשְׁשָׁה וּדְשָׁעָם בְּבָשָׂמִים, וּבְתִמְרוֹקִי הַנְּשִׁים

12. Ora, quando chegava a vez de cada donzela vir ao Rei Assuero, depois que fora feito a cada uma segundo prescrito para as mulheres, por doze meses (pois assim se cumpriam os dias de seus preparativos, a saber, seis meses com óleo de mirra, e seis meses com especiarias e ungüentos em uso entre as mulheres)

13. וְזֹה, הַנְּעָרָה בָּאָה אֶל-הַמֶּלֶךְ—אֶת כָּל-אֲשֶׁר תֹּאמֶר יִתְּנוּ לָהּ, לְבוֹא עַמָּה, מִבֵּית הַנְּשִׁים, עַד—בֵּית הַמֶּלֶךְ

13. desta maneira vinha a donzela ao rei: dava-lhe tudo quanto ela quisesse para levar consigo da casa das mulheres para o palácio do rei

14. בָּעָרֶב הִיא בָּאָה, וּבְבָקָר הִיא שָׁבָה אֶל-בֵּית הַנְּשִׁים שְׁנִי, אֶל-יד שְׁעֻשְׁעַן סְרִיס הַמֶּלֶךְ, שְׁמַר הַפְּילָגָשִׁים: כֹּא-תָבֹא עוֹד אֶל-הַמֶּלֶךְ, כִּי אָמ-זְפִּיצֵן בָּהּ הַמֶּלֶךְ וְזֹקְרָאת בְּשָׁם

14. à tarde ela entrava, e pela manhã voltava para a segunda casa das mulheres, à custódia de Saasgaz, eunuco do rei, guarda das concubinas ela não tornava mais ao rei, salvo se o rei desejasse, e fosse ela chamada por nome.

15. וּבְהַגִּיעַ תָּר-אֲסֹתֶר בַּת-אַבְיוֹן דְּדָמְרַדְכִי אֲשֶׁר לְקֹזְ-לוּ לְבַת לְבוֹא אֶל-הַמֶּלֶךְ, לֹא בְּקַשְׁתָּה דָבָר—כִּי אָמ-אֲת-אֲשֶׁר יֹאמֶר הַגִּי סְרִיס-הַמֶּלֶךְ, שְׁמַר הַנְּשִׁים וְתָהִי אֲסֹתֶר נְשָׂאת זָוּ, בְּעֵינֵי כָּל-רַאְיהָ

15. Ora, quando chegou a vez de Ester, filha de Abial, tio de mardoqueu, que a tomara por sua filha, para ir ao rei, coisa nenhuma pediu senão o que indicou Hegai, eunuco do rei, guarda das mulheres. Mas Ester alcançava graça aos olhos de todos quantos a viam.

16. וְתָקַרְבֵּן אֲסֹתֶר אֶל-הַמֶּלֶךְ אֲוֹשִׁירוֹשׁ, אֶל-בֵּית מֶלֶכְוֹתָו, בְּזָדָשׁ הַעֲשֵׂרִי, דְּוֹאָ-וּדְשָׁעָן טְבַת—בְּשָׁנָת-שְׁבָעָן, לְמֶלֶכְוֹתָו

16. Ester foi levada ao rei Assuero, ao palácio real, no décimo mês, que é o mês de tebete, no sétimo ano de seu reinado.

17. וַיַּאֲהַב הַמֶּלֶךְ אֲת-אֲסֹתֶר מִכָּל-הַנְּשִׁים, וַתְּשַׁא-זָוּ וּזְסָד לְפָנָיו מִכָּל-הַבָּתוּלֹת וְשָׁם כַּתְר-מֶלֶכְוֹת בְּרָאָשָׂה, וַיְמַלְיכֵת תָּוֹת וְשָׁתִי

17. E o rei amou a Ester mais do que a todas mulheres, e ela alcançou graça e favor diante dele mais do que todas as virgens de sorte que lhe pôs sobre a cabeça a coroa real, e afez rainha em lugar de Vasti.

18. וַיַּעֲשֵׂה הַמֶּלֶךְ בִּשְׁתָּה גָּדוֹל, לְכָל-שְׁרִי וְעַבְדִּיו—אֶת, בִּשְׁתָּה אֲסֹתֶר וְהַנּוֹזָה לְמִידְנָות עִשָּׂה, וַיִּתְּן מִשְׁאָת כִּיד הַמֶּלֶךְ

18. Então o rei deu um grande banquete a todos os seus príncipes e aos seus servos era um banquete em honra de Ester e concedeu alívio às províncias, e fez presentes com régua liberalidade.

19. וְבַהֲקָבֶץ בְּתוֹלָות שְׁגִית וּמִרְדָּכֵי יִשְׁבֵּב בַּשְׁעָר־הַמֶּלֶךְ

19. Quando pela segunda vez se ajuntavam as virgens, Mardoqueu estava sentado à porta do rei.

20. אֵין אֲסֻתָּר מִגְּדָת מוֹלְדָת וְאַת־עָמָה כַּאֲשֶׁר צֹהָה עַלְיָה מִרְדָּכֵי וְאַת־מִאמֶר בְּמִרְדָּכֵי אֲסֻתָּר עָשָׂה כַּאֲשֶׁר הִתְהַגֵּה בְּאָמֵנה אָטוֹ

20. Ester, porém, como Mardoqueu lhe ordenara, não tinha declarado a sua parentela nem o seu povo: porque obedecia as ordens de Mardoqueu como quando estava sendo criada em casa dele.

21. בַּיּוֹם הַהִים וּמִרְדָּכֵי יוֹשֵׁב בַּשְׁעָר־הַמֶּלֶךְ קָצֵף בְּגַתְן וְתִרְשֵׁשׁ שְׁגִית־סְרִיסִי הַמֶּלֶךְ בְּשִׁמְרֵי הַסָּף וַיַּבְקְשׁוּ לְשַׁלְׁחוּ יָד בַּמֶּלֶךְ אַוְשִׁירֹנֶשׁ

21. Naqueles dias, estando Mardoqueu sentado à porta do rei, dois eunucos do rei, os guardas da porta, Bigtã e Teres, se indignaram e procuravam tirar a vida ao rei Assuero.

22. וַיַּדַּע הַדָּבָר לְמִרְדָּכֵי וַיַּגַּד לְאֲסֻתָּר הַמֶּלֶךְ וְתָאָמַר אֲסֻתָּר לַמֶּלֶךְ בְּשֵׁם מִרְדָּכֵי

22. E veio isto ao conhecimento de Mardoqueu, que revelou à rainha Ester e Ester o disse ao rei em nome de Mardoqueu.

23. וַיַּבְקַשׁ הַדָּבָר וַיִּמְצָא וַיַּתְכִּלּוּ שְׁגִיתָם עַל־עַזִּים וַיַּכְתַּב בְּסֶפֶר דְּבָרֵי הַיּוֹם—כְּפַזְזִי הַמֶּלֶךְ

23. Quando se investigou o negócio e se achou ser verdade, ambos foram enforcados e isso foi escrito no livro das crônicas perante o rei.

פרק 3

1. אָזַר הַדָּבָרים הָאֲלָה גָּדֵל הַמֶּלֶךְ אַוְשִׁירֹנֶשׁ אַת־הַבָּן בֶּן־הַמֶּדְתָּא הָאָגָּי— וַיַּשְׁאַהוּ וַיִּשְׁמַם אַת־כָּסָאו מַעַל כָּל־הַשָּׁרִים אֲשֶׁר אָטוֹ

1. Depois destas coisas o rei Assuero engrandeceu a Hamã, filho de Hamedata, o agagita, e o exaltou, pondo-lhe o assento acima dos de todos os príncipes que estavam com ele.

2. וְכָל־עֲבָדֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־בַּשְׁעָר הַמֶּלֶךְ כְּרֻעִים וּמִשְׁתְּזִיזִים לְהַמָּזָן—כִּי־כֵן צֹהָה לְהַמֶּלֶךְ וּמִרְדָּכֵי—לֹא יִכְרָע וְלֹא יִשְׁתְּזֹזֵז

2. E todos os servos do rei que estavam à porta do rei se inclinavam e se prostravam perante Hamã, porque assim ordenara o rei a seu respeito: porém Mardoqueu não se inclinava nem se prostrava.

3. וַיֹּאמְרוּ עֲבָדֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־בַּשְׁעָר הַמֶּלֶךְ—כִּמְרָדָכֵי בְּהַזְוֹעַ אַתָּה עוֹבֵר אַת בְּצֹות הַמֶּלֶךְ

3. Então os servos do rei que estavam à porta do rei disseram a Mardoqueu: Por que transgrides a ordem do rei?

4. וַיֹּאמֶר מְרֹדָכָי אֲלֵיכֶם יוֹם וַיּוֹם נִכְנָס אֲלֵיכֶם וַיֹּאמֶר כִּי־הַבָּן לְרֹאֹת
הַעֲמֹדָה דְּבָרַי מְרֹדָכָי—כִּי־הָאִיד לָהֶם אֲשֶׁר־הָיוּ יְהוּדִים

4. E sucedeu que, dizendo-lhe eles isso dia após dia, e não lhes dando ele ouvidos, o fizeram saber a Hamã, para verem se o procedimento de Mardoqueu seria tolerado pois ele lhes tinha declarado que era judeu.

5. וַיַּרְא הַבָּן—כִּי־אֵין מְרֹדָכָי כִּרְעָם וְמִשְׁתְּזֹוחָה לוֹ וַיַּפְלֹא הַבָּן זָבָה

5. Vendo, pois, Hamã que Mardoqueu não se inclinava nem se prostrava diante dele, encheu-se de furor.

6. וַיַּבְּכוּ בְּעִירָיו לְשִׁלְחוּ יָד בְּמְרֹדָכָי לְבָהָר—כִּי־הָיָדו לוֹ אֲתָּעַם מְרֹדָכָי וַיַּבְּקַשׁ
הַבָּן, כִּי־שִׁבְעִיד אֶת־כָּל־הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל־מִלְכּוֹת אֶזְעָרָוֹשׁ—עַם מְרֹדָכָי

6. Mas, achou pouco tirar a vida somente a Mardoqueu porque lhe haviam declarado o povo de Mardoqueu. Por esse motivo Hamã procurou destruir todos os judeus, o povo de Mardoqueu, que havia em todo o reino de Assuero.

7. בְּזֹהַר שְׁהָרָא שְׁזָרָן, הָיוֹ-זֹהַר נִסְן, בְּשֻׁנְתַּעַת שְׁתִים עֲשָׂרָה, לְמַלְךָ אֶזְעָרָוֹשׁ: הַפִּיל
פּוֹר הָוָא הַגּוֹרֵל לְפָנֵי הַבָּן, בְּיֹום קְיוּם וּבְזֹהַר שְׁזָר—הָיוֹ-זֹהַר אֲדָר

7. No primeiro mês, que é o mês de nisã, no ano duodécimo do rei Assuero, se lançou Pur, isto é, a sorte, perante Hamã, para cada dia e para mês, até o duodécimo, que é o mês de adar.

8. וַיֹּאמֶר הַבָּן, לְמַלְךָ אֶזְעָרָוֹשׁ—יִשְׁעַנוּ עַם־אֶזְרָד בְּפֹזֶר וּבְפֹרֶד בֵּין הַעֲמִים, בְּכָל
בְּדִינּוֹת מִלְכּוֹתךְ וְדִתְיָהָם שְׁנָתָם מִכָּל־עַם וְאַת־הָתֵּי הַמֶּלֶךְ אַיִם עֲשָׂים, לְפָנֶיךָ
אֵין־שָׁׁוֹה, כִּיהְנִזְׁקָם

8. E Hamã disse ao rei Assuero: Existe espalhado e disperso entre os povos em todas as províncias do teu reino um povo, cujas leis são diferentes das leis de todos os povos, e que não cumprem as leis do rei pelo que não convém ao rei tolerá-lo.

9. אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טֹוב, יְכַתֵּב לְאַבְדָּם וְעַשְׂרַת אַלְפִים כְּכָרְכָסֶף, אֲשֶׁר־קָול עַל־יְהִי
עֲשֵׂי הַמֶּלֶאכָה, כִּיהְבִיא, אַל־אָנֹזְיִי הַמֶּלֶךְ

9. Se bem parecer ao rei, decrete-se que seja destruído e eu pagarei dez mil talentos de prata aos encarregados dos negócios do rei, para os recolherem ao tesouro do rei.

10. וַיֹּסֶר הַמֶּלֶךְ אֲת־טְבַעַתּוֹ, בְּיַעַל יְדוֹ וַיְתַגֵּת, כִּי־הַבָּן בְּזָנָה בְּבָדְתָה הָאָגָּגִי—צָרָר
הַיְהוּדִים

10. Então o rei tirou do seu dedo o anel, e o deu a Hamã, filho de Hamedata, o agagita, o inimigo dos judeus

11. וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהַבָּן, הַכָּסֶף נִתְּנוּ לְךָ וְהַעַם, כְּלַעֲשׂוֹת בָּו כְּטוֹב בְּעִינֵיךְ

11. e disse o rei a Hamã: Essa prata te é dada, como também esse povo, para fazeres dele o que bem parecer aos teus olhos.

12. וַיָּקֹרְא֨וּ סֶפִּרִי הַמֶּלֶךְ בְּזֹאת שְׁנִינָה עַשֶּׂר יוֹם בּוֹ וַיַּכְתֵּב כָּכָל-אֲשֶׁר-צִוָּה הַמֶּן אֶל אֲוֹזִיר-רְפִי-הַמֶּלֶךְ וְאֶל-הַפּוֹזֹות אֲשֶׂר עַל-מִדְיָנָה וּמִדְיָנִיתָה וְאֶל-עַרְיָה עַם וְעַם, מִדְיָנָה וּמִדְיָנִיתָה כְּכֹתֶבֶת וְעַם וְעַם כְּלֻשּׁוֹן: בְּשָׁם הַמֶּלֶךְ אֲוֹזִיר שְׁנִינָה עַשֶּׂר תְּמִימָה בְּטַבְעַת הַמֶּלֶךְ

12. Então foram chamados os secretários do rei no primeiro mês, no dia treze do mesmo e, conforme tudo, quando Hamã ordenou, se escreveu aos sátrapas do rei, e aos governadores que havia sobre todas as províncias, e aos príncipes de todos os povos a cada província segundo o seu modo de escrever, e a cada povo segundo a sua língua em nome do rei Assuero se escreveu, e com o anel do rei se selou.

13. וְגַשְׁלִוּז סְפִּרִים בַּיָּד הַרְצִים, אֶל-כָּל-מִדְיָנִיות הַמֶּלֶךְ—לְהַשְׁמִיד לְהַרְגֵּז וְלְאֶבֶד אֶת-כָּל-הַיְהוּדִים מִנְצָעֵר וְעַד-זָקָן טָף וְגַשְׁעִים בְּיוֹם אֹזֶר, בְּשָׁלוּשָׁה עַשֶּׂר לְזֹאת שְׁנִינָה-עַשֶּׂר הוּא-זֹאת אֶדר וְשְׁלִלְמָם, לְבוֹז

13. Entiaram-se as cartas pelos correios a todas províncias do rei, para que destruíssem, matassem, e fizessem perecer todos os judeus, moços e velhos, crianças e mulheres, em um mesmo dia, a treze do duodécimo mês, que é o mês de adar, e para que lhes saqueassem os bens.

14. פִּתְשַׁעַן הַכְּתָב, לְהַגְּזָן דָת בְּכָל-בְּמִדְיָנָה וּבְמִדְיָנִיתָה, גָּלִיל, לְכָל-הָעֲבִים—לְהַיּוֹת עַתְּדִים, לְיוֹם דָתָה

14. Uma cópia do documento havia de ser publicada como decreto em cada província, para que todos os povos estivessem preparados para aquele dia.

15. הַרְצִים יֵצְא֔ו רְזּוֹפִים, בְּדָבָר הַמֶּלֶךְ, וְהַדָּת נִתְּנָה, בְּשָׁוֹשָׁן הַבִּרְכָה וְהַמֶּלֶךְ וְהַמֶּן יִשְׁבּוּ לִשְׁתּוֹת, וְהַעֲרֵת שְׁוֹשָׁן נִבּוֹכָה

15. Os correios saíram às pressas segundo a ordem do rei, e o decreto foi proclamado em Susã, a capital. Então, o rei e Hamã se assentaram a beber, mas a cidade de Susã estava perplexa.

פרק 4 capítulo

1. וּמְרֹדְכָּי יָדַע אֶת-כָּל-אֲשֶׁר נִעֶשֶׁת וַיָּקֹרֵע מְרֹדְכָּי אֶת-בְּגָדָיו וַיַּלְבִּשׁ שֵׁיכָה וְאַפְּרָח וַיֵּצֵא בְּתוֹךְ הַעִיר עַזְעֵק עַזְקָה גָּדוֹלָה וּמִרְאָה

1. Quando Mardoqueu soube tudo quanto se havia passado, rasgou as suas vestes, vestiu-se de saco e de cinza, e saiu pelo meio da cidade, clamando com grande e amargo clamor

2. וַיָּבֹא עַד לִפְנֵי שַׁעַר-הַמֶּלֶךְ: כִּי אֵין לְבֹא אֶל-שַׁעַר הַמֶּלֶךְ, בְּלִבּוֹשׁ שֵׁיכָה

2. e chegou até diante da porta do rei, pois ninguém vestido de saco podia entrar elas portas do rei.

3. וּבָכָל-בְּמִדְיָנָה וּמִדְיָנִיתָה, מִקְוָם אֲשֶׁר דָבָר-הַמֶּלֶךְ וְהַדָּת מִגְיָעָן—אֶבֶל גָּדוֹלָה לִיהְוֹרִים יָצָזָם וּבְכִי וּמְסֻפָּד שֵׁיכָה וְאַפְּרָח יִצְעַר כָּרְבִּים

3. Em todas as províncias aonde chegava a ordem do rei, e o seu decreto, havia entre os judeus grande pranto, com jejum, e choro, e lamentação e muitos se deitavam em saco e em cinza.

4. וְתַבּוֹאָנָה גִּעֲרֹות אֶسְתֵּר וָסְרִיסִית יְגִידּוֹ לָה וְתַגְזֹלְזָל הַמֶּלֶךְ בַּמָּאֵד
וְתַשְׁלִלוּ בְּנָדִים לְהַלְבִּישׁ אֶת־מָרְדָּכַי וְלֹהֶסֶיר שָׁקוֹ מַעַלְיוֹ—וְלֹא קָבַל

4. Quando vieram as moças de Ester e os eunucos lho fizeram saber, a rainha muito se entristeceu e enviou roupa para Mardoqueu, a fim de que, despindo-lhe o saco, lha vestissem ele, porém, não a aceitou.

5. וְתִקְרַא אֶסְתֵּר לְהַתֵּר מִסְרִיסִי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר הַעֲמִיד לְפָנֶיה וְתַצְוֹהוּ עַל־מָרְדָּכַי
—לְדָעַת מֵה־זֹה וְעַל־מֵה־זֹה

5. Então Ester mandou chamar Hataque, um dos eunucos do rei, que este havia designado para a servir, e o mandou ir ter com Mardoqueu para saber que era aquilo, e por que era.

6. וַיֵּצֵא הַתָּהָר אֶל־מָרְדָּכַי—אֶל־רוֹזֶב הַעִיר אֲשֶׁר לְפָנֵי שַׁעַר־הַמֶּלֶךְ

6. Hataque, pois, saiu a ter com Mardoqueu à praça da cidade, diante da porta do rei

7. וַיָּגַד־לּוּ מָרְדָּכַי אֶת כָּל־אֲשֶׁר קָרָדוּ וְאֶת פְּרִישַׁת הַכְּסָף אֲשֶׁר אָמַר הַבָּן לְשִׁקְוֹל
עַל־גִּנְיִי הַמֶּלֶךְ בִּיהוּדִים—(לְאַבָּדָם)

7. e Mardoqueu lhe fez saber tudo quanto lhe tinha sucedido, como também a soma exata do dinheiro que Hamã prometera pagar ao tesouro do rei pela destruição dos judeus.

8. וְאֶת־פְּתַשְׁתַּחַן כְּתַב־הַדָּת אֲשֶׁר־נִתְן בְּשִׁוְעַן לְהַשְׁמִידָם נִתְן לו—לְהַרְאֹת אֶת־
אֶסְתֵּר וְלֹהֶסֶיר לָה וְלִצְוֹת עַלְיהָ כִּבוֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ לְהַגְזֹנָה־לוּ וְלִכְלַדְתּוּ מִלְּפָנָיו—
עַל־עַמָּה

8. Também lhe deu a cópia do decreto escrito que se publicara em susã para os destruir, para que a mostrasse a Ester, e lha explicasse, ordenando-lhe que fosse ter com o rei, e lhe pedisse misericórdia e lhe fizesse súplica ao seu povo.

9. וַיָּבֹא הַתָּהָר וַיָּגַד לְאֶסְתֵּר אֶת דְּבָרֵי מָרְדָּכַי

9. Veio, pois, Hataque, e referiu a Ester as palavras de Mardoqueu.

10. וְתִאמְרָה אֶסְתֵּר לְהַתֵּר וְתַצְוֹהוּ אֶל־מָרְדָּכַי

10. Então falou Ester a Hataque, mandando-o dizer a Mardoqueu:

11. כָּל־עֲבָדֵי הַמֶּלֶךְ וְעַם־בְּנֵי נָצָר הַמֶּלֶךְ יְדֻעִים אֲשֶׁר כָּל־אִישׁ וְאֲשֶׁה אֲשֶׁר
יְבֹא—אֶל־הַמֶּלֶךְ אֶל־הַזָּנָר הַפְּנִימִית אֲשֶׁר כֹּא—יָקָרָא אָזוֹת דָּתוֹ לְהַבִּיאָת לְפָנָיו
מַאֲשֶׁר יוֹשִׁיט־לוּ הַמֶּלֶךְ אֶת־שְׂרִבִּית הַזָּהָב וּזְהָרָה וְאַנְיִי כֹּא נִקְרָאָתִי כִּבוֹא אֶל־
הַמֶּלֶךְ—זֹה שְׁלֹשִׁים יוֹם

11. Todos os servos do rei, e o povo das províncias do rei, bem sabem que, para todo homem ou mulher que entrar à presença do rei no pátio interior sem ser chamado, não há senão uma sentença, a de morte, a menos que o rei estenda para ele o cetro de ouro, para que viva mas eu já há trinta dias não sou chamada para entrar a ter com o rei.

12. וַיָּגַד לְמָרְדָּכַי אֶת דְּבָרֵי אֶסְתֵּר

12. E referiram a Mardoqueu as palavras de Ester.

וַיֹּאמֶר מָרְדֹּךְ אֵלֶּה שִׁבְעַת אָלְמָסְתָּר :אֲלֹתְּתָרְמִי בְּגַפְעַךְ, כִּלְבָשְׂלָת בֵּית-הַמֶּלֶךְ
מִכְלָתִיהִירִים

13. Então Mardoqueu mandou que respondessem a Ester: Não imagines que, por estares no palácio do rei, terás mais sorte para escapar do que todos os outros judeus.

כִּי אִם-הַזְּרִישׁ תָּזְרִישׁ, בְּעֵת הַזֹּאת—רְעוּוֹ וְהַצְּלָה יִעַמְדוּ כִּילְוִידִים מִפְּקוּם
אוֹזֵר, וְאַתְּ וּבֵית-אָבִיךְ תָּאַבְּדוּ וּמִי יוֹדֵעַ—אִם-כָּלֹעַת כֹּזֶת, הַגָּעַת לְמִלְכֹות

14. Pois, se de todo te calares agora, de outra parte se levantarão socorro e livramento para os judeus, mas tu e a casa de teu pai pereceréis e quem sabe se não foi para tal tempo como este que chegaste ao reino?

וְהַאֲמָר אֶسְתָּר, כִּלְשִׁיבַע אָלְמָרְדֹּךְ

15. De novo Ester mandou-os responder a Mardoqueu:

כָּל כָּנָס אֶת-כָּל-הַיּוֹדִים הַגְּמַצְאִים בְּשֻׁוּשָׁן וְצָמוֹן עַלְיָהוּ וְאֲלֹתְּתָרְמִי
תְּשִׁתְּהוּ שְׁלִשָּׁת יְמִים לִיכְלָה וּיוֹם—גָּם-אֵין וּנְעָרָתִי, אַצְוֹם כֵּן וּבְכֵן אָלְמָלָךְ,
אֲשֶׁר לֹא-כָּהָת, וְכָאָשֶׁר אָבְדָתִי, אָבְדָתִי

16. Vai, ajunta todos os judeus que se acham em Susã, e jejuaí por mim, e não comais nem bebais por três dias, nem de noite nem de dia e eu e as minhas moças também assim jejuaremos. Depois irei ter com o rei, ainda que isso não é segundo a lei e se eu perecer, pereci.

וַיַּעֲבֵר מָרְדֹּךְ וַיַּעֲשֵׂה, כָּל אֲשֶׁר-צִוָּה עַלְיוֹ אֶסְתָּר

17. Então Mardoqueu foi e fez conforme tudo quanto Ester lhe ordenara.

פרק 5

וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְׁלִישִׁי, וַתַּכְלֹבֵשׁ אֶסְתָּר אֲסְתָּרְמָלָכָת, וַתַּעֲמֹד בְּזַעַר בֵּית-הַמֶּלֶךְ הַפְּנִימִית,
נָכוֹ בֵּית הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב עַל-כִּסֵּא מֶלֶכְתָּו, בֵּית הַמֶּלֶכְתָּו נָכוֹ, פָּטוֹז הַבַּיִת

1. Ao terceiro dia Ester se vestiu de trajes reais, e se pôs no pátio interior do palácio do rei, defronte da sala do rei e o rei estava assentado sobre o seu trono, na sala real, defronte da entrada.

וַיְהִי קָרָא אֶת-הַמֶּלֶךְ אֶת-אֶסְתָּר הַמֶּלֶכָת, עַמְּדָת בְּזַעַר—גַּשְׁאָה וּן, בְּעִינֵי וַיַּשְׁטֵט
הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתָּר, אֶת-שִׁרְבִּיט הַזָּהָב אֲשֶׁר בְּיַדָּו וַתִּקְרַב אֶסְתָּר וַתַּגְּעַן בְּרַאשׁ
הַשִּׁרְבִּיט

2. E sucedeu que, vendo o rei à rainha Ester, que estava em pé no pátio, ela alcançou favor dele e o rei estendeu para Ester o cetro de ouro que tinha na sua mão. Ester, pois, chegou-se e tocou na ponta do cetro.

וַיֹּאמֶר כָּה הַמֶּלֶךְ, מִה-כָּה אֶסְתָּר הַמֶּלֶכָת וּמִה-בְּקַשְׁתָּךְ עַד-זֹעַץ הַמֶּלֶכְתָּו,
וַיַּעֲשֵׂן כָּה

3. Então o rei lhe disse: O que é, rainha Ester? qual é a tua petição? Até metade do reino se te dará.

4. וַיֹּאמֶר אֲסָתָר אֶם־עַל־הַמֶּלֶךְ טֹב־יְבוֹא הַמֶּלֶךְ וְהַבָּן הַיּוֹם אֶל־הַמִּשְׁתָּה אֲשֶׁר־עָשָׂיתִי לְ

4. Ester respondeu: Se parecer bem ao rei, venha hoje com Hamã ao banquete que tenho preparado para o rei.

5. וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ—בִּנְהֵרוֹ אֲת־הַבָּן, לְעֵשָׂות אֶת־הַבָּן, וַיֹּאמֶר אֲסָתָר וְהַבָּן אֶל־הַמִּשְׁתָּה אֲשֶׁר־עָשָׂתָה אֲסָתָר

5. Então disse o rei: Fazei Hamã apressar-se para que se cumpra a vontade de Ester. Vieram, pois, o rei e Hamã ao banquete que Ester tinha preparado.

6. וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאָסָתָר בִּמְשִׁתָּה הַיּוֹם מִזְדְּחָרָה וְיִתְּנוּ כֶּבֶשׂ וּמִזְדְּחָרָה עַד־זָׁצִי הַמְּלֻכּוֹת, וְתַעֲשֵׂי

6. De novo disse o rei a Ester, no banquete do vinho: Qual é a tua petição? e ser-te-á concedida e qual é o teu rogo? e se te dará, ainda que seja metade do reino.

7. וַתִּשְׁעַן אֲסָתָר וַיֹּאמֶר שָׁאַלְתִּי וּבְקִשְׁתִּי

7. Ester respondeu, dizendo Eis a minha petição e o meu rogo:

8. אֶם־מִצְאָתִי זֶה בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ וְאֶם־עַל־הַמֶּלֶךְ טֹב, לְתֵת אֶת־שִׁיאָלָתִי, וְלְעֵשָׂות אֶת־בְּקִשְׁתִּי—יְבוֹא הַמֶּלֶךְ וְהַבָּן, אֶל־הַמִּשְׁתָּה אֲשֶׁר אָעַשָּׂה לְהָם, וּמְזֹור אָעַשָּׂה, כִּדְבָר הַמֶּלֶךְ

8. Se tenho alcançado favor do rei, e se parecer bem ao rei conceder-me a minha petição e cumprir o meu rogo, venha o rei com Hamã ao banquete que lhes hei de preparar, e amanhã farei conforme a palavra do rei.

9. וַיֵּצֵא הַבָּן בַּיּוֹם הַהוּא, שָׁמָעוּ וְטוֹב לֵב וּכְرָאוֹת הַבָּן אֶת־מְרַדְכִּי בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ, וְלֹא־קָם וְלֹא־זָעַם פָּנָיו—וַיִּמְלֹא הַבָּן עַל־מְרַדְכִּי, יוֹמָה

9. Então naquele dia Hamã saiu alegre e de bom ânimo porém, vendo Mardoqueu à porta do rei, e que ele não se levantava nem tremia diante dele, Hamã se encheu de furor contra Mardoqueu.

10. וַיַּתְאַפְּקֵךְ הַבָּן יְבוֹא אֶל־בֵּיתוֹ וַיַּשְׁלֹׁחַ וַיֹּבֹא אֶת־אֶחָבָיו, וְאֶת־אֶרְשָׁוֹ אֲשֶׁר־

10. Contudo Hamã se refreou, e foi para casa enviou e mandou vir os seus amigos, e Zéres, sua mulher.

11. וַיָּסַף כִּיּוֹם הַבָּן אֶת־כְּבוֹד עִשְׂרוֹ, וּרְבָּבָיו וְאֶת כָּל־אֲשֶׁר גָּדוֹלָה הַמֶּלֶךְ וְאֶת אֲשֶׁר נִשְׁאָה, עַל־הַשְׁׁרִים וּעַבְדִּי הַמֶּלֶךְ

11. E contou-lhes Hamã a glória de suas riquezas, a multidão de seus filhos, e tudo em que o rei o tinha engrandecido, e como o havia exaltado sobre os príncipes e servos do rei.

12. וַיֹּאמֶר, הַבָּן—אָפְּכָא—הַבִּיאָה אֲסָתָר הַמִּלְכָה עַמְּדָה הַמֶּלֶךְ אֶל־הַמִּשְׁתָּה אֲשֶׁר־עָשָׂתָה, כִּי אֶם־אָתָּה וְגַם־לְמֹזֵר אֵין קָרוֹא־לְתָה, עַמְּדָה הַמִּלְכָה

12. E acrescentou: Tampouco a rainha Ester a ninguém fez vir com o rei ao banquete que preparou, senão a mim e também para amanhã estou convidado por ela juntamente com o rei.

13. **וְכֹל־זֶה אִינּוֹ שׁוֹהֵל בְּכָל־עַת אֲשֶׁר אָנָּי רָאָה אֶת־מָרְדָּכַי הַיְהוּדִי—יֹשֵׁב בַּשְׁעַר הַמֶּלֶךְ**

13. Todavia tudo isso não me satisfaz, enquanto eu vir o judeu Mardoqueu sentado à porta do rei.

14. **וְתָאָמַר כֹּוֹ רֹשֵׁשׁ אֲשֶׁתֽוֹ וְכֹל־אֶחָבָיו יִעַשׂ־עַזְּגַבְתָּה וּמְשִׁים אָפָה וּבְבָקָר אָמָר לַמֶּלֶךְ וַיַּתְלוּ אֶת־מָרְדָּכַי עַלְיוֹ וּבְאֶעָם־הַמֶּלֶךְ אֶל־הַמִּשְׁתָּה שְׁבֹועַ וַיַּטְבֵּל דָּבָר לְפָנֵי הַמֶּן וַיַּעֲשֵׂה הַעַז**

14. Então lhe disseram Zéres, sua mulher, e todos os seus amigos: Faça-se uma força de cinquenta côvados de altura, e pela manhã dize ao rei que nela seja enforcado Mardoqueu e então entra alegre com o rei para o banquete. E este conselho agradou a Hamã, que mandou fazer a força.

פרק 6 capítulo

Todos juntos, em seguida, repetido pelo leitor

1. **בְּלִילָה הַהָא נְדָדָה שְׁנַת הַמֶּלֶךְ וַיָּאָמַר כִּהְבֵיא אֶת־סְפִר הַזְּכָרוֹנֹת דְּבָרֵי הַיּוֹם וַיַּהַי נִקְרָאים לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ**

-> ballaylah hahu, nadedah shenat hammelech vayo'mer, lehavi et-sefer hazzichronot divrei hayamim, vayihu nikra'im, lifnei hammelech

1. Naquela mesma noite fugiu do rei o sono então ele mandou trazer o livro de registro das crônicas, as quais se leram diante do rei.

2. **וַיִּפְצֹא כְּתוּב אֲשֶׁר הָאֵיד מִרְדָּכַי עַל־בָּגְתָּנָא וְתְרִישׁ שְׁנֵי סְרִיסִי הַמֶּלֶךְ — בְּמִשְׁמָרֵי הַסְּפָר אֲשֶׁר בָּקָשׁוּ לְשִׁלְחוֹ יְדָם בְּמִקְלָה אַוְשִׁירָוֵשׁ**

2. E achou-se escrito que Mardoqueu tinha denunciado Bigtã e Teres, dois dos eunucos do rei, guardas da porta, que tinham procurado tirar a vida ao rei Assuero.

3. **וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ — מַה־גַּעֲשָׂה יָקָר וְגַדְוָלה לְמִרְדָּכַי עַל־זֶה וַיֹּאמְרוּ גַּעֲרִי הַמֶּלֶךְ בְּשִׁירָתָיו לֹא־גַּעֲשָׂה עַמּוֹ דָּבָר**

3. E o rei perguntou: Que honra, ou dignidade, foi conferida a Mardoqueu por Isso? Responderam os moços do rei que o serviam: Coisa nenhuma se lhe fez.

4. **וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ בַּי בְּזֹצֵר וְהַבָּא לְזֹצֵר בֵּית־הַמֶּלֶךְ הַוּצֵנָה לְאָמָר לִמְלֶךְ לְתִכְלֹות אֶת־מִרְדָּכַי עַל־הַעַז אֲשֶׁר־הַכִּין כֹּ**

4. Então disse o rei: Quem está no pátio? Ora, Hamã acabara de entrar no pátio exterior do palácio real para falar com o rei, a fim de que se enforcasse Mardoqueu na força que lhe tinha preparado.

5. וַיֹּאמֶר גָּעָרִי הַמֶּלֶךְ אֲלֹיו—הַנָּה הַבָּן עַמְּדָ בָּרוּצָר וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ יָבוֹא

5. E os servos do rei lhe responderam: Eis que Hamã está esperando no pátio. E disse o rei que entrasse.

6. וַיֹּבוֹא הַבָּן וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ מַה—כְּלֻשׂוֹת בְּאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ זָפֵץ בַּיָּקָרָו וַיֹּאמֶר הַבָּן בְּלֹבֶז כְּלֹבֶז זָפֵץ הַמֶּלֶךְ לְעַשׂוֹת יָקָר יוֹתֶר מִמֶּנִּי

6. Hamã, pois, entrou. Perguntou-lhe o rei: Que se fará ao homem a quem o rei se agrada honrar? Então Hamã disse consigo mesmo: A quem se agradaria o rei honrar mais do que a mim?

7. וַיֹּאמֶר הַבָּן אֲלֹהַמֶּלֶךְ אֲיַשׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ זָפֵץ בַּיָּקָרָו

7. Pelo que disse Hamã ao rei: Para o homem a quem o rei se agrada honrar,

8. יִבְיאוּ לְבָשָׂוֹת מֶלֶכְוֹת אֲשֶׁר לְבָשָׂבּוּ הַמֶּלֶךְ וְסָוס אֲשֶׁר רַכֵּב עַלְיוֹ הַמֶּלֶךְ וְאֲשֶׁר נִתְּן בְּתַר מֶלֶכְוֹת בְּרָאשׁוֹ

8. sejam trazidos trajes reais que o rei tenha usado, e o cavalo em que o rei costuma andar, e ponha-se-lhe na cabeça uma coroa real

9. וַיִּתְּנוּן הַלְּבָשָׂוֹת וְהַסּוֹס עַל־יָד־אֲיַשׁ מִשְׁרֵי הַמֶּלֶךְ הַפְּרַתְּבִים וְהַלְּבָשָׂוֹת אֲתִ-הָאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ זָפֵץ בַּיָּקָרָו וְהַרְכִּיבָהוּ עַל־הַסּוֹס בְּרוֹזֹבּ הַעִיר וְקַרְאָו לִפְנֵי כֹּה יִשְׁאָה לְאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ זָפֵץ בַּיָּקָרָו

9. sejam entregues os trajes e o cavalo à mão dum dos príncipes mais nobres do rei, e vistam deles aquele homem a quem o rei se agrada honrar, e façam-no andar montado pela praça da cidade, e proclamem diante dele: Assim se faz ao homem a quem o rei se agrada honrar!

10. וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהַבָּן בַּיָּר קֹז אֲתִ-הַלְּבָשָׂוֹת וְאֲתִ-הַסּוֹס כַּאֲשֶׁר דָּבָרָת וַיַּעֲשֵׂה-כֵן לְמַרְדָּכַי הַיְהוּדִי הַיֹּוֹשֵׁב בַּשְּׁעָר הַמֶּלֶךְ אֲלֹהַמֶּלֶךְ מִכְלָל אֲשֶׁר דָּבָרָת

10. Então disse o rei a Hamã: Apressa-te, toma os trajes e o cavalo como dissesse, e faze assim para com o judeu Mardoqueu, que está sentado à porta do rei e não deixes falhar coisa alguma de tudo quanto dissesse.

11. וַיָּקֹז הַבָּן אֲתִ-הַלְּבָשָׂוֹת וְאֲתִ-הַסּוֹס וַיַּלְבִּשׂ אֲתִ-מַרְדָּכַי וַיַּרְכִּיבָהוּ בְּרוֹזֹבּ הַעִיר וַיִּקְרָא לִפְנֵי כֹּה יִשְׁאָה לְאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ זָפֵץ בַּיָּקָרָו

11. Hamã, pois, tomou os trajes e o cavalo e vestiu a Mardoqueu, e o fez andar montado pela praça da cidade, e proclamou diante dele: Assim se faz ao homem a quem o rei se agrada honrar!

12. וַיַּשְׁבֵּט מַרְדָּכַי אֲלֹהַמֶּלֶךְ וְהַבָּן זְדוֹזָף אֲלֹהַבְּיַתּוֹ אֲבָל וּזְפוּיָהָרָאשׁ

12. Depois disto Mardoqueu voltou para a porta do rei porém Hamã se recolheu a toda pressa para sua casa, lamentando-se e de cabeça coberta.

13. וַיַּסְפֵּר הַבָּן כִּי־רָשָׁע אֲשֶׁתֽוֹ וְכִלְכָל־אֲהָבָיו אֲתִ תְּכַל אֲשֶׁר קָרְהָו וַיֹּאמֶר לוֹ זָכְמָיו וּוֹרֶש אֲשֶׁתֽוֹ אֲמַמְּרָע הַיְהוּדִים מַרְדָּכַי אֲשֶׁר הַזּוֹכָרָת לְגַפֵּל לִפְנֵי לְאַ-תּוֹכֵל לוֹ כִּי־גַּפְול תּוֹפֵל כִּלְפָנֵי

13. E contou Hamã a Zerés, sua mulher, e a todos os seus amigos tudo quanto lhe tinha sucedido. Então os seus sábios e Zerés, sua mulher, lhe disseram: Se Mardoqueu, diante de quem já começaste a cair, é da linhagem dos judeus, não prevalecerás contra ele, antes certamente cairás diante dele.

14. עִזּוֹם מִדְבָּרִים עַפּוֹ וָסְרִיסִי הַמֶּלֶךְ הַגִּיעּוֹ וַיַּבְהַלֵּל קְהֻבְיאָ אֶת-הַמָּן, אֲלָכְתָה אֲשֶׁר-עִשְׂתָה אֲסֹתָר

14. Enquanto estes ainda falavam com ele, chegaram os eunucos do rei, e se apressaram a levar Hamã ao banquete que Ester preparara.

פרק 7 capítulo

וַיַּבְאֵלְךָ הַמֶּלֶךְ וְהַמָּן, כְּלַשׂוֹת עַם-אֲסֹתָר הַמֶּלֶכה

1. Entraram, pois, o rei e Hamã para se banquetearem com a rainha Ester.

וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאַסֹּתָר גַּם בַּיּוֹם הַשְׁנִי, בְּמִשְׁתָּהָה הַיּוֹם—מִמֶּה-עַלְתָה אֲסֹתָר
הַמֶּלֶכה, וְתַגְתִּן כֵּר וּמִמֶּה-בְּקַשְׁתָה עַד-זָוַחַת הַמֶּלֶכות, וְתַעֲשֵׂה

2. Ainda outra vez disse o rei a Ester, no segundo dia, durante o banquete do vinho: Qual é a tua petição, rainha Ester? e ser-te-á concedida e qual é o teu rogo? Até metade do reino se te dará.

וְתַעֲשֵׂה אַסֹּתָר הַמֶּלֶכה, וְתֹאמֶר—אֵם-מִצְאָתִי זֶה בְּעֵינֵיךְ הַמֶּלֶךְ, וְאֵם-עַל-הַמֶּלֶךְ
טוֹב אֲתָּנוּ—כִּי נְפִישִׁי בְּשָׁאָלָתִי, וְעַבְיִ בְּבִקְשָׁתִי

3. Então respondeu a rainha Ester, e disse: Ó rei! se eu tenho alcançado o teu favor, e se parecer bem ao rei, seja-me concedida a minha vida, eis a minha petição, e o meu povo, eis o meu rogo

כִּי נִמְכְּרָנוּ אָנוּ וְעַבְיִ, כִּי-שְׁבִידָה לְהַרְגוֹ וְלְאַבְדָּה וְאֶלְיוֹ לְעַבְדִּים וְלִשְׁפֹוזֹת נִמְכְּרָנוּ,
הַזּוֹרֶשֶׁתִי—כִּי אֵין הַאָרֶץ שָׁׂוֹה, בְּזַקְקָה הַמֶּלֶךְ

4. porque fomos vendidos, eu e o meu povo, para sermos destruídos, mortos e extermínados se ainda por servos e por servas nos tivessem vendido, eu teria me calado, ainda que o adversário não poderia ter compensado a perda do rei.

וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אָוֹשְׁרוֹנִי, וַיֹּאמֶר לְאַסֹּתָר הַמֶּלֶכה: בַּיּוֹם הַהוּא וְאֵי-הַהוּא,
אֲשֶׁר-מַלְאָוֹ לְבוֹ לְעֹשֹׂות כֵּן

5. Então falou o rei Assuero, e disse à rainha Ester: Quem é e onde está esse, cujo coração o instigou a fazer assim?

וְתֹאמֶר אַסֹּתָר—אִישׁ צָר וְאוֹיב, הַמָּן הַרְעָה וְהַמָּן גְּבֻעָה, בְּלִפְנֵי הַמֶּלֶךְ
וְהַמֶּלֶכה

6. Respondeu Ester: Um adversário e inimigo, este perverso Hamã! Então Hamã ficou aterrorizado perante o rei e a rainha.

וְהַמֶּלֶךְ קָם בְּזַבְדוֹ, מִבְּמִשְׁתָּהָה הַיּוֹם, אֲלָכְתָה אֲלָכְתָה, הַבִּינָה וְהַמָּן עַמְדָה, כִּי-בְּקַשׁ עַל-נְפָשָׁו
בְּאַסֹּתָר הַמֶּלֶכה—כִּי רָאָה, כִּי-כְּלַתָּה אֲלֹיו הַרְעָה בְּמִאַת הַמֶּלֶךְ

7. E o rei, no seu furor, se levantou do banquete do vinho e entrou no jardim do palácio Hamã, porém, ficou para rogar à rainha Ester pela sua vida, porque viu que já o mal lhe estava determinado pelo rei.

8. וְהַמֶּלֶךְ שָׁב מִגְּתָּה הַבִּין אֶל־בֵּית מִשְׁתָּה הַיּוֹם וְהַמֶּן נָפַל עַל־הַמֶּטֶה אֲשֶׁר אָסָתָר עַלְיָה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ תְּגַם לִכְבוֹשׁ אֶת־הַמֶּלֶכה עַמִּי בְּבֵית הַדָּבָר יֵצֵא בְּפִי הַמֶּלֶךְ וְפִי הַמֶּן נָזְפוּ

8. Ora, o rei voltou do jardim do palácio à sala do banquete do vinho e Hamã havia caído prostrado sobre o leito em que estava Ester. Então disse o rei: Porventura quereria ele também violar a rainha perante mim na minha própria casa? Ao sair essa palavra da boca do rei, cobriram a Hamã o rosto.

9. וַיֹּאמֶר זָרְבָּנוֹת אָזֶן בְּנֵי־הַסְּרִיסִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ גַּם הַגָּה־הַעַז אֲשֶׁר־עָשָׂה הַבָּן כִּמְרַדְּכִי אֲשֶׁר דָּבָר־טוֹב עַל־הַמֶּלֶךְ עָבֹד בְּבֵית הַמֶּן—גַּבְּהָה, וּמְשִׁים אֲמֹה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ, תִּכְלְדוּ עַלְיוֹן

9. Então disse Harbona, um dos eunucos que serviam diante do rei: Eis que a força de cinqüenta côvados de altura que Hamã fizera para Mardoqueu, que falara em defesa do rei, está junto à casa de Hamã. Então disse o rei: Enforcai-o nela.

10. וַיַּתְלֹל אֶת־הַמֶּן עַל־הַעַז אֲשֶׁר־הַכִּין כִּמְרַדְּכִי וּזְמָתָה הַמֶּלֶךְ, שְׁכָכָה

10. Enforcaram-no, pois, na força que ele tinha preparado para Mardoqueu. Então o furor do rei se aplacou.

פרק 8

1. בַּיּוֹם הַהוּא, נָתַן הַמֶּלֶךְ אֲוֹשֵׁרוֹשׁ לְאָסָתָר הַמֶּלֶכה, אֶת־בֵּית הַמֶּן, צְרָר
הַיְהוּדִים) הַיְהוּדִים (וּמְרַדְּכִי, בָּא כִּפְנֵי הַמֶּלֶךְ—כִּי־הָאִידָה אָסָתָר, מִזְמָה הַוְאָלָה

1. Naquele mesmo dia deu o rei Assuero à rainha Ester a casa de Hamã, o inimigo dos judeus. E Mardoqueu apresentou-se perante o rei, pois Ester tinha declarado o que ele era.

2. וַיָּסַר הַמֶּלֶךְ אֶת־טֻבָּעָתוֹ, אֲשֶׁר הַעֲבִיר מִיהָמֵן, וַיַּתְנַצֵּה, כִּמְרַדְּכִי וְתַשֵּׁם אָסָתָר
אֶת־מְרַדְּכִי, עַל־בֵּית הַבָּן

2. O rei tirou o seu anel que ele havia tomado a Hamã, e o deu a Mardoqueu. E Ester encarregou Mardoqueu da casa de Hamã.

3. וַתָּזַעַף אָסָתָר וַתַּדְבֵּר לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וַתִּפְלֶל, כִּפְנֵי רָגְלָיו וַתִּבְרֹךְ וַתַּתְנוֹזֵן־לָו, לְהַעֲבִיר
אֶת־רְעֵת הַמֶּן הָאָגָּני, וְאֶת מְוֹעֵשְׁבָתָהוּ, אֲשֶׁר זָשַׁב עַל־הַיְהוּדִים

3. Tornou Ester a falar perante o rei e, lançando-se-lhe aos pés, com lágrimas suplicou que revogasse a maldade de Hamã, o agagita, e o intento que este projetara contra os judeus.

4. וַיַּוְשַׁטְּ הַמֶּלֶךְ לְאָסָתָר, אֶת שְׁרַבְתִּי הַזָּהָב וְתַקְמֵם אָסָתָר וַתַּעֲמֹד לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ

4. Então o rei estendeu para Ester o cetro de ouro. Ester, pois, levantou-se e, pondo-se em pé diante do rei,

וְתֹאמֶר אָם-עַל-הַמֶּלֶךְ טֹוב וְאָם-מֵצָאתִי זָן לְפָנָיו וְכַשֵּׁר הַדָּבָר לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ ,
וְטוֹבָה אֲנִי, בְּעִינֵּי—יִכְתֵּב לְהַשִּׁיב אֶת-הַסְּפָרִים, מִזְשָׁבַת הַבָּן בְּנֵי-הַמֶּדְתָּא הָאֲגָגִי ,
אֲשֶׁר כְּתָב לְאָבֶד אֶת-הַיּוֹדִים, אֲשֶׁר בְּכָל-מִדְיָנִית הַמֶּלֶךְ

5. disse: Se parecer bem ao rei, e se eu tenho alcançado o seu favor, e se este negócio é reto diante do rei, e se eu lhe agrado, escreva-se que se revoguem as cartas concebidas por Hamã, filho de Hamedata, o agagita, as quais ele escreveu para destruir os judeus que há em todas as províncias do rei.

6. כִּי אִיכְכָּה אָוְכָל וְרָאִיתִי בְּרֻעָה, אֲשֶׁר-יִמְצָא אֶת-עַמִּי וְאִיכְכָּה אָוְכָל וְרָאִיתִי,
בְּאָבְדָן מוֹלְדָתִי

6. Pois como poderei ver a calamidade que sobrevirá ao meu povo? ou como poderei ver a destruição da minha parentela?

7. וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֲוֹשֵׁר-שׁוּרֵשׁ לְאָסָתָר הַמֶּלֶכְתָּה וּלְמַרְדָּכָי הַיּוֹדָה: הַזֹּה בֵּית-הַבָּן
נָתַתִּי לְאָסָתָר וְאָזֶן תָּלוּ עַל-הַעַץ—עַל אֲשֶׁר-שָׁלוֹז דָּיו, בְּיִהוּדִים) בְּיִהוּדִים)

7. Então disse o rei Assuero à rainha Ester e ao judeu Mardoqueu: Eis que dei a Ester a casa de Hamã, e a ele enforcaram, porquanto estenderá as mãos contra os judeus.

8. וְאַתֶּם כְּתָבוּ עַל-הַיּוֹדִים כְּטוֹב בְּעִינֵיכֶם, בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ, וְזֹאת בְּבִטְבָּעָת
הַמֶּלֶךְ: כִּי-כְתָב אֲשֶׁר-נִכְתַּב בְּשֵׁם-הַמֶּלֶךְ, וְזֹאת בְּבִטְבָּעָת הַמֶּלֶךְ—אֵין לְהַשִּׁיב

8. Escrevi vós também a respeito dos judeus, em nome do rei, como vos parecer bem, e selai-o com o anel do rei pois um documento escrito em nome do rei e selado com o anel do rei não se pode revogar.

9. וַיָּקֹרְאַו סְפִּירִי-הַמֶּלֶךְ בְּעַת-הַדִּיא בְּזָהָר שְׂעִילִישִׁי הַוָּא-זָהָר סִיוֹן, בְּשַׁלְוָשָׁה
וְעֶשֶׂרים בּוּ, וַיִּכְתֵּב כְּכָל-אֲשֶׁר-צִוָּה מַרְדָּכָי אֶל-הַיּוֹדִים וְאֶל הַאֲוֹשֵׁר-הַרְפָּגִים—
וְהַפּוֹזּוֹת וְשָׁרֵי הַמִּדְיָנִית אֲשֶׁר מִזְהָדו וְעַד-כּוֹעֵשׁ שְׁבָע וְעֶשֶׂרים וּמִאָה מִדְיָנִית, בְּמִדְיָנִית
וּמִדְיָנִית כְּכַתְבָּה וְעַם וְעַם כְּלָשָׂנוֹ וְאֶל-הַיּוֹדִים—כְּכַתְבָּם וּכְלָשָׂונְם

9. Então foram chamados os secretários do rei naquele mesmo tempo, no terceiro mês, que é o mês de sivã, no vigésimo terceiro dia e se escreveu conforme tudo quanto Mardoqueu ordenou a respeito dos judeus, aos sátrapas, aos governadores e aos príncipes das províncias, que se estendem da Índia até a Etiópia, cento e vinte e sete províncias, a cada província segundo o seu modo de escrever, e a cada povo conforme a sua língua como também aos judeus segundo o seu modo de escrever e conforme a tua língua.

10. וַיִּכְתֵּב, בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ אֲוֹשֵׁר-שׁוּרֵשׁ, וְזֹאת בְּבִטְבָּעָת הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַׁח סְפָרִים בִּיד
הַרְמִיכִים בְּסָוסִים רַכְבֵּי הַרְכָּבָה, הַאוֹשֵׁתְרָגִים—בְּנֵי הַרְמִיכִים

10. Mardoqueu escreveu as cartas em nome do rei Assuero e, selando-as com anel do rei, enviou-as pela mão dos correios montados, que cavalgavam sobre ginetas que se usavam no serviço real e que eram da coudelaria do rei.

11. אֲשֶׁר נָתַן הַמֶּלֶךְ לְיִהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל-עִיר-וּנְוּרָה, כִּיהְקָהָל וְלַעֲמֵד עַל-גְּפָשָׁם—
כִּיהְשִׁמְיד וְלַהֲרֹג וְלַאֲבֹד אֶת-כָּל-וּיְלָעָם וּמִדְיָנִית הָאָרָם אֶתְם, טָף וּנְשָׁים וּשְׁלָלִים,
לְבָוּזָה

11. Nestas cartas o rei concedia aos judeus que havia em cada cidade que se reunissem e se dispusessem para defenderem as suas vidas, e para destruírem, matarem e exterminarem

todas as forças do povo e da província que os quisessem assaltar, juntamente com os seus pequeninos e as suas mulheres, e que saqueassem os seus bens,

12. בַּיּוֹם אָזֶד, בְּכָל־מִדְיָנָה הַמֶּלֶךְ אֲוֹשֵׁר־וּשְׁעָלֹתָה עִשֶּׂר לְזֶהֶד שְׁנִים־
עִשֶּׂר, הוּא־זֶהֶד אֶדְר

12. num mesmo dia, em todas as províncias do rei Assuero, do dia treze do duodécimo mês, que é o mês de adar.

13. פִּתְשָׁגָן הַכְּתָב, לְהַצְּנָן דָת בְּכָל־מִדְיָנָה וּמִדְיָנָה, גָלוּי, כָּלָל־הָעָם וְלְהִוָּת
יְהוּדִים) הַיְהוּדִים (עתודים) עַתִּידִים (לִיּוֹם הַזֹּה, לְהַצְּקָם מַאיְבִּיכָם

13. E uma cópia da carta, que seria divulgada como decreto em todas as províncias, foi publicada entre todos os povos, para que os judeus estivessem preparados para aquele dia, a fim de se vingarem de seus inimigos.

14. הַרְצִים רַכְבֵי הַרְכֵשׁ, הַאוֹשְׁתָרִים יֵצְאָו מִבְּהָלִים וּדְזַוְפִים, בְּדָבָר הַמֶּלֶךְ
וְהַדָּת נִתְנָה, בְּשִׁיעָן הַבִּירָה

14. Partiram, pois, os correios montados em ginetas que se usavam no serviço real, apressados e impelidos pela ordem do rei e foi proclamado o decreto em Susã, a capital.

Todos juntos, em seguida, repetido pelo leitor

15. וּמִרְאֵכִי יֵצָא מַלְפִנִי הַמֶּלֶךְ, בְּלִבְשׂוֹ מֶלֶכֶת תְּכִלָת זָוָר, וְעַטְרָת זָהָב גְדוֹלָה,
וְתִכְרִיב בּוֹזָן וְאֶרְבָּן וְהַעֲרֵץ שְׁוִישָׁן, צָהָלָה וְשְׁבָזָה

-> umaredochay yatza millifnei hammelech, bilvush malchut techelet vachur,
va'ateret zahav gedolah, vetachrich butz ve'argaman vega'ir shushan,
tzahalah vesamechah

15. Então Mardoqueu saiu da presença do rei, vestido de um traje real azul celeste e branco, trazendo uma grande coroa de ouro, e um manto de linho fino e de púrpura, e a cidade de Susã exultou e se alegrou.

Todos juntos, em seguida, repetido pelo leitor

16. כְּלִיהֻדִים, הַיְהוּדִים אָרוּה וְשְׁבָזָה, וְשְׁעָן, וִיקָר

-> layehudim, hayetah orah vesimchah, vesason, vikar

16. E para os judeus houve luz e alegria, gozo e honra.

17. וּבְכָל־מִדְיָנָה וּמִדְיָנָה וּבְכָל־עִיר וּעִיר, מִקּוֹם אֲשֶׁר דִבֶר־הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ מְגִיאָע,
שְׁבָזָה וְשְׁעָן כְּלִיהֻדִים, מִשְׁעָה אָרוּה וְיָוָם טָוב וּרְבִים בְּעֵבֶר הָאָרֶץ, מִוּתִיהֻדִים—כִּי־גְּפַל
פְּזִזְד־הַיְהוּדִים, עַלְיָהָם

17. Também em toda a província, e em toda cidade, aonde chegava a ordem do rei ao seu decreto, havia entre os judeus alegria e gozo, banquetes e festas e muitos, dentre os povos da terra, se fizeram judeus, pois o medo dos judeus tinha caído sobre eles.

פרק 9 capítuo 9

1. וּבְשָׁנִים עַשֶּׂר וְזֶה יֹם הָיָה אֲדָר בְּשִׁלּוּשָׁה עַשֶּׂר יֹם בּוֹ אֲשֶׁר הָגַע דָּבָר הַמֶּלֶךְ וְזֶה תָּבוֹא לְהַעֲשָׂות בְּיוֹם אֲשֶׁר שָׂבָרוּ אַיִלִים הַיְהוּדִים לְשִׁלּוֹט בָּהֶם וְנִתְפֹּרֵחַ הַזָּהָר אֲשֶׁר יִשְׁכַּן הַיְהוּדִים הַמֶּתֶב שְׁנָיהם

1. Ora, no duodécimo mês que é o mês de adar, no dia treze do mês, em que a ordem do rei e o seu decreto estavam para se executar, no dia em que os inimigos dos judeus esperavam assenhorar-se deles, sucedeu o contrário, de modo que os judeus foram os que se assenhorearam do que os odiavam.

2. נִקְהָלוּ הַיְהוּדִים בָּעָרֵיהֶם בְּכָל־כּוּנִינָה אֶזְעָרֶושׁ כְּלֹזֶן יָד בְּמִבְּרָשִׁי רַעֲתָם וְאִישׁ לֹא־עָבֵד לְפָנֵיהֶם כִּי־גַּפֵּל פָּזָל בְּכָל־הָעָם

2. Ajuntaram-se, pois os judeus nas suas cidades, em todas as províncias do rei Assuero, para pôr as mãos naqueles que procuravam o seu mal e ninguém podia resistir-lhes, porque o medo deles caía sobre todos aqueles povos.

3. וְכָל־שִׁירֵי הַמְּדוֹנָה וְהַאֲוֹשֵׁדְרָגִים וְהַפּוֹזָה עַשְׂיָה הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר כִּמֶּלֶךְ בְּגַעֲתָם אֶת־הַיְהוּדִים כִּי־גַּפֵּל פָּזָל בְּרָדָכִי עַל־הָעָם

3. E todos os príncipes das províncias, os sátrapas, os governadores e os que executavam os negócios do rei auxiliavam aos judeus, porque tinha caído sobre eles o medo de Mardoqueu.

4. כִּי־גָדוֹל מְרָדָכִי בְּבֵית הַמֶּלֶךְ וְשָׁמַעוּ הַזָּלֶד בְּכָל־הַמְּדוֹנָה כִּי־הָאִישׁ מְרָדָכִי הַזָּלֶד וְגָדוֹל

4. Pois Mardoqueu era grande na casa do rei, e a sua fama se espalhava por todas as províncias, porque o homem ia se tornando cada vez mais poderoso.

5. וַיָּכוּ הַיְהוּדִים בְּכָל־אַיִלָּהֶם מִפְתַּח־זָרֶב וְהַרְגֵּן וְאַבְדֵּן וַיַּעֲשׂוּ בְּשָׁנָיהם כְּרָצְנוֹם

5. Feriram, pois, os judeus a todos os seus inimigos a golpes de espada, matando-os e destruindo-os e aos que os odiavam trataram como quiseram.

6. וּבְשָׁוֹעֵן הַבִּירָה הַרְגָּגָה וְאַבְדֵּן וַיַּעֲשֵׂה בְּשָׁנָיהם אִישׁ

6. E em Susã, a capital, os judeus mataram e destruíram quinhentos homens

7. וְאֶת פְּרָשָׁנְדָתָא וְאֶת דָּלְפוֹן וְאֶת אַסְפָּתָא

7. como também mataram Parsadata, Dalfom, Aspata,

8. וְאֶת פָּוָרָתָא וְאֶת אַדְלִיא וְאֶת אַרִידָתָא

8. Porata, Adalia, Aridata,

9. וְאֶת פְּרָמִישָׁתָא וְאֶת אַרִיסִי וְאֶת אַרִידִי וְאֶת וַיְזָתָא

9. Parmasta, Arisai, Aridai e Vaizata,

10. עֲשֵׂרֶת בְּנֵי הַבָּן בְּנֵי הַמְּדֹתָא צִרְרָה הַיְהוּדִים הַרְגָּזָ וּבְבָזָה לֹא שָׁלֹזוּ אֲתָּ יְדָם

10. os dez filhos de Hamã, filho de Hamedata, o inimigo dos judeus porém ao despojo não estenderam a mão.

11. בַּיּוֹם הַהוּא בָּא מִסְפַּר הַהֲרֹגִים בְּשֹׁוּשָׁן הַבִּירָה לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ

11. Nesse mesmo dia veio ao conhecimento do rei o número dos mortos em Susã, a capital.

12. וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאַסְתָּר הַמֶּלֶךְ בְּשֹׁוּשָׁן הַבִּירָה הַרְגָּזָ וְאַבְדָּן וּבִשְׁ מֵאוֹת אַישׁ וְאֶת עֲשֵׂרֶת בְּנֵי-הַבָּן בְּשֵׁאָר מִדְיָנוֹת הַמֶּלֶךְ מֵהָעָשׂוֹ וּמֵה-שְׁאָלָתָה וַיֹּאמֶן כִּי וּמָה-בְּקָשָׁתְךָ עֹד וְתַעֲשֵׂי

12. E disse o rei à rainha Ester: Em Susã, a capital, os judeus mataram e destruíram quinhentos homens e os dez filhos de Hamã que não teriam feito nas demais províncias do rei? Agora, qual é a tua petição? e te será concedida e qual é ainda o teu rogo? e atender-se-á.

13. וַתֹּאמֶר אַסְתָּר אָמֵן-עַל-הַמֶּלֶךְ טֻוב-יְתָנוּ נִסְמָצֵר לְיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּשֹׁוּשָׁן לְעֵשָׂוֹת כִּדְתַּה יֹמָם וְאֶת עֲשֵׂרֶת בְּנֵי-הַבָּן יַתְלִכּוּ עַל-הַעֲלָמָן

13. Respondeu Ester: Se parecer bem ao rei, conceda aos judeus se acham em Susã que façam ainda amanhã conforme o decreto de hoje e que os dez filhos de Hamã sejam pendurados na forca.

14. וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהַעֲשָׂוֹת כֵּן וַתָּתַן דָת בְּשֹׁוּשָׁן וְאֶת עֲשֵׂרֶת בְּנֵי-הַבָּן תְּכַלּוּ

14. Então o rei mandou que assim se fizesse e foi publicado em edito em Susã, e os dez filhos de Hamã foram dependurados.

15. וַיַּקְהִלּוּ הַיְהוּדִים (הַיְהוּדִים) גַּם בְּיוֹם אַרְבָּעָה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אֶדְרָר וַיַּהְרָגּוּ בְּשֹׁוּשָׁן שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אַישׁ וּבְבָזָה לֹא שָׁלֹזוּ אֲתָּ יְדָם

15. Os judeus que se achavam em Susã reuniram-se também no dia catorze do mês de adar, e mataram em Susã trezentos homens porém ao despojo não estenderam a mão.

16. וַיַּשְׁאַר הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּמִדְיָנוֹת הַמֶּלֶךְ גַּקְהָלוּ וַיַּעֲמֹד עַל-גִּנְפָּשָׂם וַיַּזְוַעַן מִאִיבֵּיהם וַיַּרְזֹג בְּשִׁזְבָּזָה מֹמֶשֶׁה וְשַׁבְּעִים אֲלָף וּבְבָזָה לֹא שָׁלֹזוּ אֲתָּ יְדָם

16. Da mesma sorte os demais judeus que se achavam nas províncias do rei se reuniram e se dispuseram em defesa das suas vidas, e tiveram repouso dos seus inimigos, matando dos que os odiavam setenta e cinco mil porém ao despojo não estenderam a mão.

17. בַּיּוֹם-עַל-וְשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אֶדְר וַיַּזְוַעַן בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר בּוֹ וַיַּעֲשֵׂה אֹתוֹ יוֹם בְּשִׁזְבָּזָה וְשִׁבְּזָה

17. Sucedeu isso no dia treze do mês de adar e no dia catorze descansaram, e o fizeram dia de banquetes e de alegria.

18. וְהַיְהוּדִים (הַיְהוּדִים) גַּם בְּשֹׁוּשָׁן גַּקְהָלוּ בְּשִׁלְוָשָׁה עָשָׂר בּוֹ וּבְאַרְבָּעָה עָשָׂר בּוֹ וַיַּזְוַעַן בְּזִומֶשֶׁה עָשָׂר בּוֹ וַיַּעֲשֵׂה אֹתוֹ יוֹם מִשְׁתָּה וְשִׁבְּזָה

18. Mas os judeus que se achavam em Susã se ajuntaram no dia treze como também no dia catorze e descansaram no dia quinze, fazendo-o dia de banquetes e de alegria.

19. על-כן היוצרים הפורזים, היישבים בעיר הפורזות – עשים את ים ארבעה עשר לודע אדר, שמעה ומשתתת ויום טוב ומשלוח מנות, איש לרעהו

19. Portanto os judeus das aldeias, que habitam nas cidades não muradas, fazem do dia catorze do mês de adar dia de alegria e de banquetes, e de festas, e dia de mandarem porções escolhidas uns aos outros.

20. וַיָּכֹתֶב מִרְדָּכַי אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיְשַׁלֵּחַ סְפָרִים אֲלִכְלָה-יְהוּדִים, אֲשֶׁר בְּכָל-מִדְנּוֹת הַמֶּלֶךְ אֶזְעָרֹזֶשׁ—הַקְּרוֹבִים וְהַרוֹזְקִים

20. mardoqueu escreveu estas coisas, e enviou cartas a todos os judeus que se achavam em todas as províncias do rei Assuero, aos de perto e aos de longe,

21. לְקָרִים, עַלְיָהֶם--לְהִזְמֹת עֲשֵׁים אֶת יוֹם אַרְבָּעָה עָשָׂר לְוַדֵּשׁ אַדְרֵר וְאֶת יוֹם-זָמָשָׁה עָשָׂר בּוֹ: בְּכָל-שָׁנָה וְשָׁנָה

21. ordenando-lhes que guardassem o dia catorze do mês de adar e o dia quinze do mesmo, todos os anos,

²² כבאים, אשר-נעו בכם היהודים מאייביהם זהווידע אשר נהפר לכם מיגון לשכונה, ומאבל ליום טוב לעשות אונם, ימי משחת ושבוזה, ובמשלו מנות איש לרעהו, ומותגות לאביגאים

22. como os dias em que os judeus tiveram repouso dos seus inimigos, e o mês em que se lhes mudou a tristeza em alegria, e o pranto em dia de festa, a fim de que os fizessem dias de banquetes e de alegria, e de mandarem porções escolhidas uns aos outros, e dádivas aos pobres.

²³ וְקִבֵּל הַיְהוּדִים אֶת אֲשֶׁר-הָזְלוּ לְעֹשֹׂות וְאֶת אֲשֶׁר-כְּתָב מִרְדָּכַי, אֲכִילָה.

23. E os judeus se comprometeram a fazer como já tinham começado, e como Mardoqueu lhes tinha escrito

. כ' הַמָּן בְּנֵה בְּדִקְתָּא הַאֲגָגִי, צִירֵר כֶּל-הַיְהוּדִים--וַיַּשְׁבַּע עַל-הַיְהוּדִים, לְאַבְדָּם
וְהַפְלֵל פּוֹרֵחַ הוּא הַגּוֹרֶל, לְכַפְּרָם וּלְאַבְדָּם²⁴

24. porque Hamã, filho de Hamedata, o agagita, o inimigo de todos os judeus, tinha intentado destruir os judeus, e tinha lançado Pur, isto é, a sorte, para os assolar e destruir

.25. ובבאה, לפני הפלר, אמר עם-הספר, ישב מושבתו הרעה אשר-זשֶׁב על-
היהודים על-ראשו ותלו אותו ואת-ביו, על-הען

25. mas quando isto veio perante o rei, ordenou ele por cartas que o mau intento que Hamã formara contra os judeus recaísse sobre a sua cabeça, e que ele e seus filhos fossem pendurados na forca.

²⁶ על-כן קראו לימים ה'אליה פורים, על-שם הפור – על-כן, על-כל דברי
האגדה דאת ומה-ראן על-ככה, ומה הצע אלייהם

26. Por isso aqueles dias se chamaram Purim, segundo o nome Pur. portanto, por causa de todas as palavras daquela carta, e do que tinham testemunhado nesse sentido, e do que lhes havia sucedido,

27. קַיּוֹם וּקְבָלָה) וּקְבָלָה (הַיּוֹדִים עַלְيָהֶם וְעַל־זָרֻעֶם וְעַל כָּל־הָגָלִים עַלְיָהֶם וְכֵלָה
יעַבְורָה—כֵּלָה יְהִוָּתָה עֲשִׂים אֶת שְׁנַי הַיּוֹםִים הַאֲלָה, בְּכִתְבָּם וּכְזָמָנוּם : בְּכָל־שְׁנָה וּשְׁנָה

27. os judeus concordaram e se comprometeram por si, sua descendência, e por todos os que haviam de unir-se com eles, a não deixarem de guardar estes dois dias, conforme o que se escreveras a respeito deles, e segundo o seu tempo determinado, todos os anos

28. וְהַיּוֹם הַאֲלָה זָכָרים וְגַעֲשִׁים בְּכָל־הָזָר וְדוֹר, מִשְׁפֹּזָה וּמִשְׁפֹּזָה, בָּדִינָה
וּמִדִּינָה, וְעִיר וְעִיר וּבִי הַפּוֹרִים הַאֲלָה, לֹא יַעֲבְרוּ מִתּוֹךְ גְּיֻהּוֹדִים, וְזָכָרִים, לֹא־יִסְפּוּ
בְּזָרָעָם

28. e a fazerem com que esses dias fossem lembrados e guardados por toda geração, família, província e cidade e que esses dias de Purim não fossem revogados entre os judeus, e que a memória deles nunca perecesse dentre a sua descendência.

29. וְתִכְתַּבְּ אַסְתָּר הַמֶּלֶךְ בַּת־אַבְיוֹזִיל, מָרְדָּכָי הַיּוֹדָי—אֶת־כָּל־תְּקָפָה : כֶּלֶם,
אֶת אַנְגָּרָה הַפּוֹרִים הַזָּאת—הַשְׁנִיתָה

29. Então a rainha Ester, filha de Abiaiel, e o judeu Mardoqueu escreveram cartas com toda a autoridade para confirmar esta segunda carta a respeito de Purim,

30. וַיֵּשְׁלַח סְפִּרִים אֶל־כָּל־הַיּוֹדִים, אֶל־שְׁבָע וְעֶשֶׂרִים וּמֵאוֹת בָּדִינָה—מִלְכּוֹת,
אַוּשָׁרוֹשׁ : דְּבָרִי שְׁלָום וְאֶמְתָּה

30. e enviaram-nas a todos os judeus, às cento e vinte e sete províncias do reino de Assuero, com palavras de paz e de verdade,

31. כֶּלֶם אֶת־יְמִי הַפּוֹרִים הַאֲלָה בְּזָמִינָהֶם, כִּאֲשֶׁר קִים עַלְיָהֶם מָרְדָּכָי הַיּוֹדָי
וְאַסְתָּר הַמֶּלֶךְ וְכִאֲשֶׁר קִים עַל־גְּנָפָשָׁם וְעַל־זָרֻעֶם : דְּבָרִי הַצּוֹמוֹת וְזַעֲקָתָם

31. para confirmar esses dias de Purim nos seus tempos determinados, como o judeu Mardoqueu e a rainha Ester lhes tinham ordenado, e como eles se haviam obrigado por si e pela sua descendência no tocante a seus jejuns e suas lamentações.

32. וּמִאָמֵר אַסְתָּר—קִים דְּבָרִי הַפּוֹרִים הַאֲלָה וְנִכְתַּב, בְּסִפְרָה

32. A ordem de Ester confirmou o que dizia respeito ao Purim e foi isso registrado nos anais.

פרק 10

1. וַיַּשֵּׂם הַמֶּלֶךְ אֶחָדָשׁ (מִס עַל־הָאָרֶץ וְאֵין הַיּוֹם

1. O rei Assuero impôs tributo à terra e às ilhas do mar.

2. וְכָל־מִעֵדָה תְּקָפוֹ, וְגַבְיוֹתָו, וְפִרְשָׁת גָּדְלָת מָרְדָּכָי, אֲשֶׁר גָּדַל הַמֶּלֶךְ—הַלּוֹא—
הַם כְּתוּבִים, עַל־סִפְרָה דְּבָרִי הַיּוֹם, כְּמַלְכִי, בָּדִין וּפְרָסָס

2. Quanto a todos os atos do seu poder e do seu valor, e a narrativa completa da grandeza de Mardoqueu, com que o rei o exaltou, porventura não estão eles escritos no livro dos anais dos reis da Média e da Pérsia?

Todos juntos, em seguida, repetido pelo leitor

3. כי מְרֹדָכַי הַיְהוּדִי, בַּשְׁנָה לְמֶלֶךְ אֶזְרָחֵר, וְגָדוֹל לְיְהוּדִים, וַרְצָיו לִרְבֹּת אֲזָנוֹ--
דָּרְשָׁן טֹוב לְעַבְדָו, וְדִבָר שָׁלוֹם לְכָל-זָרָעוֹ.

-> ki maredochay hayehudi, mishneh lammelech achashverosh, vegadol layehudim, veratzuy lerov echav--doresh tov le'ammo, vedover shalom lechazar'o

3. Pois o judeu Mardoqueu foi o segundo depois do rei Assuero, e grande entre os judeus, e estimado pela multidão de seus irmãos, porque procurava o bem-estar do seu povo, e falava pela paz de toda sua nação.

==== fim ===